

слово не мѡжатъ сички те да го вмѣстатъ, но онѡа, на който ѣ дадено.

12 Защото има скопцѡ който тако са се родили ѡ оутрѡба та мѡйчина си: и има скопцѡ, който ѡ чело-вѣцѡ те са се скопили: и има скопцѡ, който сами са се скопили заради царство то некѣсно. който мѡже да вмѣсти, да вмѣсти.

13 Тогѡва мѡ доведѡха малки дѣчица, да си тѡри рѡце те на нѡхъ, и да се помѡли, а оученицѡ те имъ запретиха.

14 Я Исусъ имъ рече: ѡставете дѣца та, и не имъ возвращайте да дойдатъ при мене: защото на такива ѣ царство то некѣсно.

15 И като тѡри рѡце те си на нѡхъ, ѡиде ѡ тамъ.

16 И ѣто ѣдинъ нѣкой си доиде, и рече мѡ: Оучителю благій, каквѡ добро да направимъ, да имамъ живѡтъ вѣчный;

17 Я тѡй мѡ рече: що ме дѡмашъ блѡгъ; никой не ѣ блѡгъ, токмъ ѣдинъ Бгъ. но ако искашъ да влѣзнешъ въ живѡтатъ, сохрани заповѣди те.

18 Рече мѡ: кой; а Исусъ рече: сирѣчь: да не оубѣишъ: да не прелюбѡдѣйствувашъ: да не оукраднешъ: да не жесвидѣтелствувашъ:

19 Почитай кашъ си и мѡйка си: и, да ѡбѡчашъ согѣдаси като самогѡ себе си.

20 Рече мѡ онѡй юноша: тѡа сички те самъ сохранилъ ѡ младостъ та си, що ми не достѡга тѡше;

21 Рече мѡ Исусъ: ако искашъ да бѣдешъ совершѣнъ, иди продай сичко, штоо имашъ, и раздай го на си-ромѡси те, и ще да имашъ богѡтство скрѣено на некѡто: и ѣла слѣдъ мене.

22 И като чѡ юноша та тѡва слово, ѡиде си печѡленъ: защото имаше много имѡнѣ.

23 Я Исусъ рече на оученицѡ те си: истина ви говоримъ, зашо мѡчнѡ ще да влѣзне богѡтъ въ царство то некѣсно.

24 И пѡки ви дѡмамъ: пѡ лестнѡ ѣ гемійско то вѡже да прѡйде презъ иглѣни оуши, нежели богѡтъо да влѣзе въ царство то Бѡже.

25 И като чѡха тѡва оученицѡ те мѡ, почѡдѡхасе многѡ, и рѣкоха: кой прѡчее мѡже да се спасѣ;

26 И поглѣдѡна ги Исусъ, и рече имъ: ѡ чело-вѣцѡ те тѡва не ѣ возможно, а ѡ Бгѡ сичко ѣ возможно.

27 Тогѡва ѡговорѡ Пѣтръ, и рече мѡ: ѣто нѡе ѡставѡхме сичко, и поидѡхме по тебе: що ще прѡчее да ни вѣде;